

זה השער לה' צדיקים יבואו בו

ספר

מצדיקי הרבים

אותו המתפשטו ביה ללמוד אותו (הגר"א)

גודל זכות מצדיקי הרבים ע"ל:

המתעסקים בלמוד הזהר הקדוש

"כוכבי אור"

המפיצי ספרי הזהר הקדוש

מארגני השיעורים

ומגדי השיעורים ברבים

ל"ג בעומר תש"ע לפ"ק
ע"ה ק בית שמש תובב"א

הוצאת:

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי" מפעל עולמי להצלת הדת

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
C/O CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי

בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים,

ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א

וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים

ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו

ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8

Ramat Beth Shemesh 99093, Israel

Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300

hazohar.com@gmail.com

הקדמה

כידוע מאמר חז"ל כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו (אבות פ"ה מי"ח) ועליהם נאמר (דניאל יב, ג) ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד.

וביותר אמר הרשב"י הקדוש על העוסקים בלימוד הזוהר הקדוש ומוסרי השיעורים שעל ידם מתקיים העולם וכל ההשפעות והטובות שיש בכל העולם בא על ידם ועוד שאין אורם כבה לעולם, וכמובא בהקדמת התיקונים דף י"ז עמוד א', וזה לשונו:

"ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין ככוכבים לעולם ועד דלא אחשיך נהורא דילהון לעולם ולעלמי עלמין"
 וביאר הגר"א ז"ל: ומצדיקי הרבים - רצונו לומר, אותן המתכנשין ביה ללמוד אותן עכ"ל.

ובבאר לחי רואי ביאר: רצונו לומר שמזכים רבים שמגלה להם חכמת הקבלה ויוכלו ללמוד סתרי תורה בספר הזוהר עכ"ל.

וכידוע מה שפסק הכף החיים (סופר) ז"ל, שהלומד בספר הזוהר הקדוש, גם בלא להבין נחשב לו כלימוד הקבלה וסתרי תורה.

ובביאור מתוק מדבש ביאר: ומצדיקי הרבים - היינו שמזכה רבים שילמדו בספר הזוהר.

מכל זה רואים איך הלומדים והמעשים אחרים שילמדו - הם בבחינת כוכבים שמאירים לעולם ועד, וזכותן לנצח נצחים.

ובאמת ידוע שכל העוסק בלימוד הזוהר הקדוש, שורשו מאימא עילאה דלית שום פגם ואחיזה לסטרא אחרא בה.

ולכן כאשר האימא חופף על הבנים, הם אלו מארי קבלה - וכמובא לעיל שכל הלומד בזוהר הקדוש, הגם שאינו מבין נחשב מארי קבלה - ממילא מרבה רחמים ושלוש בעולם, ומרבה הדעת - ובזה תבוא הגאולה בב"א ברחמים. (מהרח"ו ורמח"ל ועוד).

ובודאי שכל הצדיקים ונשמת משיח מודים להם ומכירים להם טובה על שטיהרו אור העולם ומצילים את כולם מפורעניות קשות רח"ל

וכשתבוא הגאולה בב"א יהיו מהראשונים המקבלים פני משיח.

על כן כל אחד לא יאחר את הרכבת, ויזדרז להחיש הגאולה ברחמים.

וצריך שכל יהודי יהיה לו חלק בזה.

צילום קושטא תע"ט

זה השער לך

הנה נהגו כל ימינו ויהי לנו

תקוני הזהר

במכר התכא האלקי ר' שמעון
 בן יוניו ז"ל. הדפיסם והניחם
 ורא לקים וסר מרע: זהר
 שמכול וטו בכאר יקותו
 ז"ל איס ככוכסו

פה מנטובה

אשר תחת מעטלת מעלת ארמון
 הדוכוס גולילמו גוכאגס
 מוס סודו והדרו שגז
 יושב עליו באזת
 לאלקי הששי
 יי השמשס הס הס: פר כזר מאור ינו
 בכזר אפרים ז"ל מפדוכס
 יעקב: בכזר סקקליסכין ז"ל אגאולגו

שנת ה'תק"ל

צילום דפוס ראשון מנטובה ש"ח

מִצְדִּיקֵי הַרְבִּים

תקוני הַקְדָּמָה דף יז ע"א   הַזְהָרָה   רסה

הַקְדָּמָה אַחֲרֵת לְתִקּוּנֵי הַזְהָרָה

לראש חדש אלול יום א

(דף יז ע"א) בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים וְגוֹמֵר, בְּתִיב (דניאל יב ג) וְהַמְשַׁכְּלִים
 יִזְהִירוּ בְּזֹהֵר הַרְקִיעַ וְגוֹמֵר, אֲלֵין אֵינּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאי וְחַבְרִיו, רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, וְרַבִּי אַבָּא, וְרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי חֲזִיָּא,
 וְרַבִּי יִצְחָק, וְשֹׁאֵר חַבְרָא, דְּאִזְדָּהְרוּ זְהִירוּ (נ"א דְּמִן הִירִין) לְעֵילָא
 בְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, מֵאֵי בְּזֹהֵר, אֶלָּא בְּדַ עֲבָדוּ הָאֵי חַבְרָא, אֶסְתַּכְּמוּ עֲלֶיהָ
 לְעֵילָא, וְקָרְאוּ לִיהָ סֵפֶר הַזְהָרָה.

וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים בֵּיהּ יְהוֹן נְפִישִׁין כְּפּוֹכְבִּים לְעוֹלָם וָעֶד, דְּלֹא
 אַתְחַשִּׂיף נְהוּרָא דְלֵהוֹן לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עָלְמִין.

מתוק מדבש

(דף יז ע"א) בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים קוֹדֵם שֶׁהִתְחִיל לַפְרֵשׁ הַסּוּדוֹת שֶׁנִּפְסָק בְּרֵאשִׁית,
 הַקֹּדֵם שֶׁנִּפְסָק שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהַחֲזִיָּא, וְאִמְרַ בְּתִיב וְהַמְשַׁכְּלִים יִזְהִירוּ
 בְּזֹהֵר הַרְקִיעַ וְגוֹמֵר מִי הֵם אֵלוֹ הַמְשַׁכְּלִים, וְאִמְרַ אֵלֵין אֵינּוֹן רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאי שֶׁהוּא הַשְּׂכִיל לַגְּלוּת סַמְרֵי הַמּוֹרָה יוֹתֵר מֵשֹׁאֵר חַכְמִים, וְחַבְרִיו ר"ל תַּלְמִידֵי
 שֶׁקָּרָא לֵהֶם חֲזִיָּא, וְהֵם רַבִּי אֶלְעָזָר בְּרִיה, וְרַבִּי אַבָּא, וְרַבִּי יוֹסִי, וְרַבִּי חֲזִיָּא,
 וְרַבִּי יִצְחָק, וְשֹׁאֵר חַבְרָא וְעוֹד שֶׁאֵר חֲזִיָּים שֶׁלֹּא נִזְכְּרוּ שְׁמוֹתֵיהֶם כֹּאן, דְּאִזְדָּהְרוּ
 זְהִירוּ דְּעֵיָא שֶׁהֵאִירוּ אֹרַח גְּדוֹל לְמַעְלָה בְּעוֹלָמוֹת הַעֲלִיוֹנִים בְּזֹהֵר הַרְקִיעַ, וּמִפְרֵשׁ
 מֵאֵי בְּזֹהֵר עַל מַה בָּא לְרַמּוֹ, וְאִמְרַ אֶלָּא בְּדַ עֲבָדוּ הָאֵי חַבְרָא כִּשְׁעִשׂוּ וְחִזְרוּ אֵת
 סֵפֶר הַזִּהָרָה הַזֶּה אֶסְתַּכְּמוּ עֲלֶיהָ דְּעֵיָא הַסְכִּימוּ עֲלֵיו מִלְּמַעְלָה, כְּמוֹכַר בְּרֵאשׁ הַסֵּפֶר
 שֶׁנִּתְּנוּ רְשׁוּת לְכָל הַסְּפִירוֹת לַגְּלוּת לֵהֶם סַמְרֵי תוֹרָה, וְקָרְאוּ לִיהָ וְקָרְאוּ לְסֵפֶר הַזֶּה
 בְּשֵׁם סֵפֶר הַזְהָרָה לְפִי שֶׁנִּמְשְׁכוּ סוּדוֹת הַזֶּה מִן זְוֵהֵרָא דְלֵהוֹן עֲלֵיהָ, דְּהֵיִינוּ מִן
 הָאֵרֶת אֵימָא דְאִנְלִיּוֹת (כ"ט צוהר פ' נשא דף קכד ע"ב דרע"מ).

נַעֲנִין הַחֲזִיָּים וְהַמְשַׁכְּלִים בְּסֵפֶר מִקּוּי הַזֶּה בְּפִרְעוֹת, וּמִקּוֹס חִיבּוּר, עֵין צַמָּה שֶׁכִּתְּבוּ בַּה
 בְּאִרְכּוֹת צַמָּא הַסֵּפֶר ב"ד.

וְמַה שֶׁכִּתְּבוּ וּמִצְדִּיקֵי הַרְבִּים הֵיִינוּ שֶׁמּוֹכַח רַבִּים שִׁילְמְדוּ סֵפֶר הַזֶּה, בֵּיהּ יְהוֹן
 נְפִישִׁין עַל יְדֵי זֶה יִתְרַבּוּ וְיִתְגַּדְּלוּ וְיֵאֱלָמוּ וְיֵאֱלָמוּ שֶׁאֵינֶם נְטִילִים דְּעוֹלָם וָעֶד,
 וְהֵיִינוּ (ה"ג ד"ר) דְּלֵא אֶתְחַשִּׂיף בְּזֹהֵרָא דְּלֵהוֹן דְּעֵיָם וְדְּעֵיָמִי עֲלֵיהֶן שֶׁלֹּא יִשְׁחַר אֹרַח
 שֶׁנִּמְשַׁח לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, כְּמוֹ שֶׁאִמְרוּ חז"ל (במס' אבות פ"ה מ"ט) כֹּל הַמּוֹכַח
 אֵת הַרְבִּים אֵין חֲטָא בָּא עַל יְדוֹ.

רסו

תקוני

הקדמה דף יז ע"א

הזהר

בְּהִיוֹתָ זִמְנָא דְאִתְחַבַּר הָאִי חַבּוּרָא, רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לְאַלְיָהּוּ לְאַסְפְּמָא
עֲמַהוּן בֵּיהּ, וְלִכְל מְאִרֵי מְתִיבְתָא דְלְעִילָא וְתַתָּא, וְכָל חֵיילִין
דְּמִלְאֲכִין עֲלֵאִין, וְנִשְׁמְתִין עֲלֵאִין, לְמַהוּי עֲמַהוּן בְּאַסְפְּמוּתָא וְרְעוּתָא
בְּחָדָא.

מתוק מדבש

ואמר עוד בְּהִיוֹתָ זִמְנָא דְאִתְחַבַּר הָאִי חַבּוּרָא צְלוּמוּ הוּמְן שְׁנַמְחַנְר זֶה הַחֲזוּר
שֶׁל סַפֵּר הַזֶּה, רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לְאַלְיָהּוּ לְאַסְפְּמָא עֲמַהוּן בֵּיהּ נִימְנָה רְשׁוּת
לְאַלְיָהּוּ הַנְּבִיא הַלְסָכִיס עִמָּהֶם, כִּי הוּא הַפּוֹתַח צְמַרֵי הַמּוֹרָה כְּלַקְמֵן, וְרַבִּי מְאִרֵי
מְתִיבְתָא דְרִשְׁיָא וְתַתָּא וְלִכְל הַגְּשָׁמוֹת צַעֲלֵי הַיְשִׁיבָה שְׁלַמְעֵלָה שְׁהִיא יְשִׁיבָמוּ שֶׁל
הַקְּצִיָּה, וְשַׁלְמָטָה שְׁהִיא יְשִׁיבָמוּ שֶׁל מִלְאָךְ מִטְ"ט, וְרַבִּי חֵיילִין דְּמִלְאֲכִין עֲלֵאִין וְלִכְל
צְנָאוֹת שֶׁל מִלְאָכִיס הַעֲלִיוּנִיס שֶׁל עוֹלַם הַיְלִירָה, וְנִשְׁמְתִין עֲלֵאִין וְלִכְל הַגְּשָׁמוֹת הַעֲלִיוּנוֹת
שֶׁל גֵן עֵדֶן הַעֲלִיוֹן שְׁעוֹלַם הַנְּבִיאָה, לְמַהוּי עֲמַהוּן לְהִיוֹת עִם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחַזְרִיו,
בְּאַסְפְּמוּתָא וְרְעוּתָא בְּחָדָא צְהַסְכְּמָה אַחַת וְרַזּוֹן אַחַד. (נְלִ"ר וְנִימְו וּמְפִרְשִׁיס)

פתיחת אליהו הנביא

מאמר הבא הוא דברי אליהו, שנכללו בו הקדמות ושורשים רבים בחכמה האלהית, עד שגם
המתחיל ללמוד חכמת הקבלה, ימצא בו תועלת רבה. וזה לשון הרמ"ק (צס) הפסד"ס ש"ד
פ"ה), והנה אליהו זכור לטוב כיון לבאר במאמר הזה בקיצור נמרץ ובמלות נרמזות, רוב גופי
החכמה האלהית, וביאר עיקר האין סוף באחדותו הפשוט, וענין האצילות, ודרוש עצמות וכלים,
וטעם האצילות, ומנין הספירות והכרחתם, וכל זה במליצה נכונה רבת האיכות ומעט הכמות, דברים
נאותים וכמפי אמרם, וכשיעור שומעיהם.

ובספר זכרון מנחם וצבאל למי ראי, כתבו טעם לפתיחת אליהו הנביא כפן צראש התקונים, זה
הלשון, קודם שהתחיל אליהו לדרוש צמרי מורה שהם ריזן עלאין צבאור שיעור קומתו
ומדמיו של יוצר צראשית כצבול, אמר אליהו תפלה זו, שהיא כענין מה שנוהגין לומר קודם כל
דבר לשם יחוד וכו' על ידי ההוא עמיר ונעלם, ליחד העשר ספירות בצמדות גמור עם האין סוף
צרוך הוא וצרוך שמו.

ולפי שיש במאמר קצר הזה של אליהו ז"ל פרטים רבים שיוכל האדם להתבונן בהם, ולהשיג על
ידם את גדולתו ורוממותו של הבורא יתברך, וכן משמש הוא כעין לשם יחוד קודם כל דבר
מצוה, לכן כתב החיד"א (צסוף ספרו מורה נאצבע) בזה הלשון, בכניסתו לבית הכנסת הלא מראש
יביע אומר פתיחת אליהו הנביא ז"ל, והיא בתקוני הזהר הקדוש, אשר קבלו רבנן קדישי שהיא
מסוגלת לקבלת התפלה, עכ"ל. ובעל הבן איש חי כתב (צספלו) שנהגו לאמרה: אחר תיקון חצות,
על השלחן, אחר ההבדלה, וגם בתוך סעודת מלוה מלכה, קודם קידוש ליל ראש השנה, אחר סעודת
מוצאי יום הקדוש, אחר ברכת האילנות, בברית מילה, ועוד. גם רבינו בעל התניא (צסיולו) הגיה
וביאר את המאמר, וכתב להנהיגה קודם תפלת מנחה בערב שבת.

ז ה ל צ י ה

ספר

תיקוני הזהר

עם

תיקונים מוזהר חדש

נרפס בשלמות

עם

ביאור הגר"א

וויילנא

ברפוס ר' שמואל יוסף פין, ור"א אברהם צבי ראזענקראגין.

שנת תרכ"ז לפ"ק

СЕФЕРЪ ТЫКУНЪ ГАЗОГИРЪ,
т. е. Поуравки Зогага.

В И Л Ъ У А .

Въ типографіи С. І. Фина и А. Г. Розенкранца.

1867.

На Вилейской улицѣ домъ № 715/24

מִצְדִּיקֵי הָרָבִים

ביאור הגר"א

הקדמה אחרת לתיקוני הזוהר

ימ

הספ"י שלמטה שמהה ממוחד דה הספ"י של מעלה ממנה אין מכריזה : ולא ככל ספריא . סן ו"ק שהעולם מתהבג . נהן : ועל אליו תרין לגבי' נו' ואל אשר אינו פה סו' כך הם עמאם מאירוס לעולם : ומצדדיקי הרבים ביי' . ב"ל אהון ממכספון ביי' ללמוד אוהו כ"ל : יהון נפישין

והבריו ר' אליעזר בו' . חסר כאן ר' יהודה : מאי כוזהר בו' י"ל כאהון הדברים שילאו מהם שהם מאירוס לעולם כמ"ס בת"ל וממכספון לגבי' נו' ואל אשר אינו פה סו' כך הם עמאם מאירוס לעולם : ומצדדיקי הרבים ביי' . ב"ל אהון ממכספון ביי' ללמוד אוהו כ"ל : יהון נפישין ככוכבים י"ל לא על עמס אהון של כוכבים

(יב אי ב')

דלא לעיל משמע דקובניס יוקר מאירוס מהג הקיעו : לעולם ועד דלא בו' ר"ל כמו משפא אפי"ג דלחכמים הירי כככביא סן אפי"ג דלחכשכוו מארי דהאי חבורא הירי חמוס דהס לעול' : לעלסולעלמי עלמאי : הוא חנוס של עולם ועד : מארי מתיבתא בו' ר"ל ראשי היסודים של שני המתיבתות מתיבתא לעילא ומתיבתא דקיעו ע"ס דלעילא ולתתא : רבון עלמין : א"ס : תד ולא בחושבן : ר"ל לא כא' המנין שהוא נכנס בגוד מספר וכ"ע נדמה לחד חס"ס אפי"ג שאינו מספר מ"ל נכנס בגודס אבל אהו אין שן מיך שאיקר נדמה לשום ספי' כלל : עירלאו על בל עירלאין סתימא בו' . שיש כמה עולמות הרכה למעלה מן הספירות סתימן דכסמיו אבל הוא על כולם : עשר תיקונין וקרינן בו' . סן פעמיות של כח"ב תמ"ס יב"ה' שנקראו נוסח לקמן : עלמין סתימן בו' . סן נוסח ולכוסין דכסמך סהן אילנות וביאה י"ס של הס נגד מ"ב סהן לשתות כולקמן : ועלמין דאתגליין סן יזירה ועס' סהן ו"ס של הס נגד ז"ן סהן גלות כלקמן : ובהון אתכסיאת בו' : סהן יקי לקיי' : דקשור לון ספירות של סגוף א' : ומייחד לון ספירות לוח : כסדרן חד אריק בו' . ר"ל חסד דיון ורחמים גדולה חסד נגודס דיון ח"ל רחמים וכן טולס כסד : ואנת בו' ולית בו' . ר"ל אפי"ג סוז חסד וזה דיון ואלס מלגלו אינן מכמיס אוק לעשות כמדמן אלא הכל כדנוק : ולא לתתא . ר"ל אף

(יג א') **בראשית** ברא אלקים וגו' . כתוב (דעולא אלעור בריה ורבי אבא ורבי יוסי ורבי חייא ורבי יצחק ושאר חברייא דאזרחו והירו לעילא כוזהר הרקיע וגו' אליו אינון ר"ש בן יוחאי והבריו רבי אסתכמו עליה לעילא וקראו ליה ספר הוזהר . ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין כככבים לעולם ועד דלא אתחשך נהורא דלהון לעלס ולעלמי עלמין . כהורא זמנא דאתחבר האי חבורא רשותא איתריב דאליהו לאסכמא עמרון ביה ולכל מארי מתיבתא דלעילא ותתא . וכל ביהויה דמלאכין עלאין ונשמתיין עלאין למהו עמרון באסכמאון ורעותא כהרא . פתח אדירו ואמר . רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחושבן . אנת הוא עלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין . לית מחשבה תפיס' בך כלל . אנת הוא דאפיקת עשר תקינן וקרינן לון עשר ספירן לאנהגא בהון עלמין סתימן דלא אתגליין ועלמין דאתגליין . ובהון אתכסיאת מבני נשא . ואנת הוא דקשור לון ומיחד לון . ובנין דאנת מלגלו כל מאן דאפריש חד מן חבריה מאלין עשר אתחשוב ליה כאלו אפריש בך . ואלין עשר ספירן אינון אולין כסדרן חד אריק וחד קצר וחד בינוני . ואנת הוא דאנהו לון ולית מאן דאנהו לך לא לעילא ולא לתתא ולא מכל ספרא . לבושין תקינת לון דמיניהו פרחין נשמתיין לבני נשא . ובמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לגבי לבושין דמכסין עליהון . ואתקריאו בתקנא דא חסד דרועא ימינא . גבורה דרועא שמאלא . תפאר גופא . ציה וחד תרין שוקין . ויסוד סיומא דגופא אות ברית קדיש . מלכות פה תורה שב"ע קרינן לה . הכמה מוחא איהו מחשבא מלגו . בינה לבא

בה הלב מבין ועל אליו תרין כתוב (דקיס כס) חנסתרות לוי אלקינו . כתר עליון איהו כתר מלכות ועליה אתמר (ישעי מו) מגיד מראשית אהרית . ואיהו קרקפתא (דהפלי) . מלגו איהו יו"ד ק"א וא"ו ק"א דאיהו ארת אצילות . איהו שקיו דאילנא בדרועו ועגפיו כמאי דאשקי לאילנא ואהרבי בהויה שקיו . רבון עלמין אנת הוא עלת העולות סבת הסבות דאשקי לאיל' בההוא נביעו וההוא נביעו איהו כנשמתא לגופא איהו חיים לגופא . ובך לית דמיין ולית דיוקנא ככל מה דלגו ולבר' (ע"ב) ובראת

עש"ו

שיל"ת

עמ"י

זה השטר לה/ צדיקים יבואו בו

ס פ ר

תקוני הזהר

עם פירוש

באר לחי ראי

מאת הגאון האדיר, שר בית הזוהר, המקובל אלקי רשכבה"ג

רבי צבי הירש שפירא ז"ע

אדמו"ר ממונקאטש בעל דרכי תשובה

עם הוספות רבות וחשובות כמבואר בהקדמת המו"ל

חלק ראשון

מהדורה שלישיית מתוקנת
ערב ראש השנה תשנ"ג

ירושלים

זה השער ליי צדיקים יבואו בו

ס פ ר

תקוני הזהר

להתנא האלהי רבי שמעון בן יוחאי זי"ע

עם פירוש

באר לחי ראוי

באר רחובות אשר כריתי בעהשי"ת על פי יסודות הקדמות הוזה"ק ודרז"ל בש"ס ומדרשים וכתבי האריז"ל, תמכתי יתדותי, כמבואר בהקדמתי, וכל אחד מלומדי תקוני זוה"ק ימצא מנוחה ותרופה לבקשתו, כמוני כמוכם איש כפי השגתו, חנני ה' בזה בזכות אבותי הקדושים, אראלים ותרשישים, אני שפל אנשים, חדל אישים. **צבי הירש שפירא** אבדק"ק מונקאטש והגליל. (בעהמ"ס דרכי תשובה על היו"ד) בלאאמור"ר הרב הגאון הקדוש נר ישראל מוהר"ר שלמה זצלל"הה זי"ע אבדפה"ק הנ"ל יע"א.

חלק ראשון

נדפס פה עיר הקדש

ירושלים

שנת תשכ"ד

קנט

[דף י"ז ע"א]

הקדמת תקוני הזהר

הקדמה אחרת לתקוני הזהר

(לראש חודש אלול יום א')

בראשית ברא אלהים וגו'

כתוב (דניאל יב) והמשכילים יזהירו כוזה הרקיע וגו', אלין אינון ר' שמעון בן יוחאי וחבריו, רבי אלעזר בריה, ורבי אבא, ורבי יוסי, ורבי חיאי, ורבי יצחק, ושאר חבריאי, דאזדהרו זהירו (ביא דמזהירין) לעילא כוזה הרקיע. מאי כוזה, אלא כד עבדו האי חבורא, אסתכמו עליה לעילא רבא) וקראא ליה ספר הזהר רבא, ומצדיקי הרבים, ביה יהון נפישין ככוכבים לעולם ועד דלא אתחשיד רב) נהורא דלהון לעלם ולעלמי עלמין.

בההוא זמנא דאתחבר האי חבורא רשותא אתייהיב לאליהו לאסכמא עמהון ביה. ולכל מארי מתיבתא רבא) דלעילא ותתא, וכל חיילין דמלאכין עלאין ונשמתין עלאין למהוי עמהון באסכמותא ורעותא כחדא.

פתח אליהו ואמר רבון עלמין דאנת הוא חד ולא בחושבן. אנת הוא עלאה על כל עלאין, סתימא

באר לחי ראי

ויוכלו ללמוד סתרי תורה כספר הזכר : ויחיו ככוכבים לעולם ועד. דייקא, ולא כסתא כוכבים שאינם לעולם ועד, והיינו כמיש דתוקנים מו"ח (דפוס אמשטרדם דף ע"ב ע"ד) וכד אתגלייא חלי חבורא בעלמא, סגיאין מתכשין לגביה דאתמר דבון כי את אשר ישנו פה וכו', ועלייהו אתמר ומנדוקי הרבים ככוכבים לעולם ועד, והיינו דייקא ככוכבים שהם קיימין לעלם ולעלמי עלמיה, ולא ככוכביה מן שמיא דאתמר דבון כי שמים כששן נמלחו הם יאכדו ואתה תעמוד וכו': דלא אתחשיד נהורא דלהון וכו'. עיל (סוף תיקון ו' דף כ"ד ע"א) שחזרו זה יתגלה לתתא דגדלא בתראה כסוף וימיה עיי"ש: בההוא זמנא דאתחבר האי חבורא רשותא אתייהיב וכו'. עיל (ריש דף א') כד אתכשפו למעבד חלי חבורא רשותא אתייהיב לון ולגליה, ועי בציוארנו ע"ש: מארי מתיבתא דלעילא ותתא. ר"ל ראשי השמימות של שני מתיבתות, מתיבתא דלעילא ומתיבתא דלתתא, וכמש"ל (ריש דף ג') מהז"ח וממהרש"ח ז"ל ומהר"מ"ז שיש מתיבתא עלאה שהוא מתיבתא דקדושה, ומתיבתא דרקיעא שהוא מתיבתא תתאה היינו מתיבתא דמעטרוין עיי"ש. [ועי במק"מ (פי' שלח דף קס"ז ע"א) ש"י דגס דמתיבתא עלאה ראש החכמים שבה הוא מעטרוין, ונקרא גס שם ריש מתיבתא עיי"ש, ועי בקבלת יעקב (פרך מתיבתא) מ"ש צוה]: פתח אליהו. קודם להתחיל לדורש בסתרי תורה שהם רזין עלאין, ציואר שיעור קומתו ומנותיו של יוצר בראשית כביכול, אמר תפלה זו שהוא כענין מה שנוהגין לומר קודם כל דבר לשם יתוד וכו' עיי' בהוא עמוד ונעלם, ליחד העשר ספרות צאחות גמור עם האין סוף צ"ח עיי"ש: רבון עלמין. פי' הא"ש צ"ח צהלנצני כספיותיו וכעולמות

וחבריו רבי אלעזר וכו'. הגר"א מוקדק שחסר ר' יהודה שהיה ג"ח מתלמידי רשב"י. חבל לעמיד הדבר פשוט, כי הלא זה הספר תקוני זו"ה"ק נחשב דמערתא לוד שערק ר"ש ור"א כמש"ל (בריש ההקדמה), והמעיון צ"ח (פי' תצא דף מ"ז ע"ג וע"ד) וראה שרבי יהודה לא היה עם בהמערב, שמבואר שם בזמנו שהיה רשב"י לא בהמערב היה שלמה דבי מדרשא שהתכונים שצבחה"ד היו שולחין ולא היו ידעין, ולאמר רבי יהודה חבל על היותא דר"ש דלת מןן דידע מנייה ולא ידעין ליה היכן הוא עיי"ש. והבטע שאלה היה רבי יהודה שם, פשוט הוא כי הלא הגזירה לא היה רק על רבי שמעון ורבי אלעזר, שעל רבי יהודה אמר המלכות ר' יהודה שעולה יתענה, וכמבואר בש"ס (שבת דף ל"ג ע"ב), ועי מזה בדברי רזני זלללה"ה בס' הגבוה מהר"א: מאי בזהר וכו'. רזניו בהמשך הדברים צוה לפרש הטעם שנקרא הספר תקוני הזכר, שהוא ענין זוהרין עלאה שמשם נמשך חידושי תורה של השפעים תקונים כמנהג בראשית, עיי' בקרא תקוני הזכ"ל, ועי ברע"מ (פי' נשא דף קס"ד ע"ב) והמשכילים זהירו כוזה הרקיע כהאי חבורא דליק להיו ספר הזכר מן זוהר"א דלמח עלאה עיי"ש: כד עבדו האי חבורא. ר"ל זה החבור הרקיע תקוני זוהר: אסתכמו עליה לעילא. היינו כמש"ל (ריש דף א') כד אתכשפו למעבד חלי חבורא רשותא אתייהיב וכו': וקראא ליה ספר הזהר. עי צוהר (בהשלתך דף קי"ג ע"ב) והמשכילים יבטו אינון מארי קבלה דאתמר דבון וכמשכילים זהירו כוזה הרקיע, אלין אינון דתא משתדלן צוהר דא דלקי ספר הזכר: ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין ככוכבים. ר"ל שמוזין רבים שמגלה להם חמת הקבלה

(* בהוצאה זו הוספו אחרי הקונטרסים אחרי ראי, "מאמר האריאל והמקובלים. ב) כוכבי אור הבעש"ט ותלמידיו ולה"ח, על תפלה זו כי בקיורו נרמז ומבלות נרמזות רוב גופי החכמה

תפלת פתח אליהו ב' חלקים עם שני פירושים א) יזו הזהר המבארים היטב תפלה קדושה זו אשר הרמ"ק ולה"ח כתב האלקות וכו'.

ספר

תקוני הזהר

מהתנא האלהי

רבי שמעון בן יוחאי זי"ע

שבעים פנים לתורה במלת בראשית

עם

ניצוצי זהר

תוכנו

מסורת הזהר, ציון הכפלת כל מאמר וענין — בשלימותו
בהרחבת דברים, או בקיצור ומעין תוכנו — בכל חלקי הזהר
תקונים וזהר חדש.

השוואות עם מאמרי חכמינו ז"ל המובאים בתלמוד בבלי
וירושלמי, בכל מדרשי הלכה ואגדה, תרגומים וילקוטים.

ציונים לספרי רבותינו הגאונים והפוסקים, ראשונים ואחרונים,
בבירור שיטות הזהר להלכה.

תמצית דברי גדולי המפרשים בפשט שבסוד.

באורים והארות להרבה מאמרים סתומים

מאת

הגאון רבי ראובן במוה"ר משה מרגליות זצ"ל

הוצאת מוסד הרב קוק, ירושלים

הקדמה אחרת לתקוני זהר

יז

לראש חדש אלול יום א

בראשית ברא אלקים וגו'

ביצוצי זהר

(א) הגר"א העירי שלא נפרט בזה ר' יהודה שמוכר בכל מקום, וכי בבאר לחי רואי שהו לפי שיסוד התקונים היה במערכת שאיטמו שם ר"ש ור"א ומבאר בוזהר חדש תבוא (ג"ט ג) שר' יהודה לא היה שם ובשאלה שאלה בני מדרש קם ר' יהודה בר' אלעי ואמר חבל על גרועותא דבר יוחאי ולית מאן דידע מניה ואלו ידעו לית רשו לגלגא ליה כו', הרי שהיו חברים שידעו אבל לא היה להם רשות לגלות ור"י עצמו לא ידע וממילא שלא היה שם כלל (ב) בכ"ס"ו ובתנתי"א מהרצ"א את פ"ג.

(ג) ע' רע"ט נשא קב"ב, פן וזהא דאימא עלאה, בהעלותך קנ"ג ב.

(ד) ע' בתקוני ז"ח (צ"ד א) ככביא דהן קימן לעלם וכו', והגר"א כ"י שדייקו ולא קאי על עצם האור של כוכבים משום דלעיל משמע שכוכבים מהירים יותר מזהר הרקיע, ועינין בתוס' בבב בתרא ח' סע"ב ד"ה ומצויקי הרבים אומר ר"י דרקיע מזהיר ספי מכוכבין כו'.

(ה) בדרך אמת שעה"ג כ"י שהרשב"ל למה נמשלו הצדיקים לכוכבים ולא לחמה ולבנה, ותירץ לשתי סיבות א' שתמה ולבנה אחיהם אבל כוכבים הם רבים, וזה אמרו ביה יהון נפישין, גם סיבה ב' הכוכבים לא ישתנה אורם לעולם אבל החמה ולבנה כתיב וחסרה הלבנה ובושה החמה וזו אמרו לא אחשיך הנורא דלהון כו', ועי' לעי' (י"ג סע"ב) ובניצוצי שם.

(ו) ע' לעי' ריש הקדמה א (א ע"א), (ז) ע' ז"ח יתרו (ל"ו ב) תרוין מתבתין אית לעילא כו', לקי תכ"ב (ס"ג ב).

(ח) ע' שבלי הלקס השלם ענין תפלה י"ח (ט' ע"ב) שכתב מצאתי שנשאל הר"ר אברהם בר' דוד זצ"ל הא אמרו חכמים מכאן ואילך אסרו לספר בשבח של מקום וכו' והרי תפלת ר' סעדיה זצ"ל כל אותה הבקשה שיש בה כמה שבחות, וגם בקשה אחרת שקורין אותה 'בקשת אליהו' האין קורין אותה, והשיב כך ז"ל שלא אסרו לספר בשבח של מקום אלא בציבור או בעיקר התפלה אבל כו', ועינין בראש ש' האשכול להראב"י (ירושלים תרצ"ה) ע' י"ט.

(ח) ע' במד"ר נשא פ"ד י"ב.

(ט) ע' לקי ריש תכ"ב (ס"ג ב).

(י) ע' לקי תכ"ב (ס"ב ב).

(יא) ע' לקי תס"ט (קצ"ז סע"ב) דכל מאן דנטיל מלכות בלא ט' ספירן כאלו מקצץ בנטילתו, וכל מאן דנטיל ט' ספירן בלא מלכות איהו כופר בעיקר ועי' ניצוצי שם
 (יב) ע' לעי' (ג' סע"ב) כשמייה כן לבושיה, לקי תכ"ב (ס"ה א) שכונתא כמה לבושיין אית לה דמנהוג ברא ניצוצי כרטיין כו', ועי' מהנ"ע וירא קיי"ג ב' הנשמה נטילה ממשא הכבוד.
 (יג) ע' לקי תכ"ב (ס"ה א).
 (יד) ע' רע"מ פנחס רכ"ג א תפארת אלקיגורן. (טו) ע"ז בראשית כ"ו ב נצח שוקא ימינא כו' הוד שוקא שאלא כו', רע"מ אחרי ס"ח רע"א. (טז) ע' לקי תכ"א (ג' ע"ב) אורייתא דבעי' אלקיגורא פומא, וע"ז תרו ע"ח ב לילה לקבלה, ועמשי"כ כ"ס נפש היה ס"ו רל"ח.
 (יז) ע' רע"מ פנחס רל"ה רע"א, לקי ת"ע (קכ"ג א). (יח) ע"ז משפטים קט"ז ב ניצוצי את י"ג לקי תי"ג (כ"ח א). (יט) ע' רע"מ פנחס רנ"ח סע"א אות כ"ב, (כ) ע' לעי' בהק' (י"א ב). (כא) בבב"ר כ"י קרקפנא וקראים הבתים של תפילין שמלבישים הפרשיות שהם מוחי חגריה, ועי' לקי תס"ט (קט"ו ב). (כב) ע' המרדס לרמ"ש שער עצמות וכלים פ"ו ש' דהוי טעות סופרים שמשכו אחרי לשון הנהוג בלראש מקומות כו' עיי"ש.
 (כג) ע' לקי תכ"א (מ"ד א) קרקפנא איהו סלע ומבוטעה מלגא דא מוחא כו', וע"ז ויהי רכ"ו ב את ט'.

כתיב (דניאל י"ב א) והמשכילים יזהירו כוזהר הרקיע וגומר אלין אינון ר' שמעון בן יוחאי וחבריו רבי אלעזר בריה רבני אבא ורבי יוסי ורבי חייה רבני יצחק א' ושאר חברייה דאודהרו זיהרו (ג"א דמזוהירן) לעילא כוזהר הרקיע. מאי כוזהר ב' אלא כד עבדו האי חבורא אסתכמו עליה לעילא וקראו ליה, ספר הוזהר ומצדיקי הרבים ביה יהון נפישין ככוכבים לעולם ועד ג' דלא אתחשיך נהורא דלהון לעלם ולעלמי עלמין ד' בהואו אצמא דאתחבר האי חבורא רשותא איתיהיב לאליהו ה' לאסכמא עמהון ביה. ולכל מארי מתיבתא דלעילא ותתא ו'. וכל חיילין דמלאכין עלאין ונשמתין עלאין למהוי עמהון באסכמותא ורעותא כחדא. **פתח אליהו** ז' ואמר רבון עלמין אתה הוא חד ולא בחשבון. אנת הוא עלאה על כל עלאין, תסימא על כל סתימין. לית מחשבה תפיסא כך כלל. אנת הוא דאפיקת עשר תקונין. וקרינן לון עשר ספירין ה'. לאנהגא בהון עלמין סתימין דלא אתגליין. ועלמין דאתגליין ט'. ובהון אתכסיאת (ג"א אתכסיא) כל מבני נשא. ונתה הוא דקשיר לון ומיחד לון ו'. ובגין דאנת מלגאן. כל מאן דאפריש חד מן חבביה מאלין עשר. אתחשב ליה כאלו אפריש כג"א) ועלין עשר ספירן. אינון אולין כסדרן חד אריך וחד קצר וחד בינוני. ונתה הוא דאנהיג לון, ולית מאן דאנהיג לך. לא לעילא ולא לתתא ולא מכל סטרא. לבושיין תקינת לון ג'. דמנייהו פרחיין נשמתין לבגי (ג"א דבני) נשא וכמה גופין תקינת לון דאתקריאו גופא לבגי לבושיין דמכסיין עליהון. ואתקריאו בתקונא דא. חסד דרועא ימינא ג'. גבורה דרועא שמאלא. תפארת גופא ד'. נצח הודו תרין שוקין ט'. ויסוד סימא גופא אות ברית קדש. מלכות פה. תורה שבעל פה קרינן ליה טו'. חכמה מוחא יו'. איהו מחשבה מלגו. בינה לבאה ה'. ובה הלב מבין. ועל אלין תרין כתיב (דברי כ"ט ח) הנסתרות לביי אלקינו. חתר עליון איהו חתר מלכות ט'. ועליה אתמר (ישעיה מ"ו י) מגיד מראשית אחרית ט'. ואיהו קרקפתא דתפליכא ג'. ג"א קרקפתא דלא מנה תפלי' ב'. מלגו איהו וי"ד ק"א ואי"ו ק"א דאיהו ארח אצילות, איהו שקי דאילנא ב'. בדרעוי וענפוי ג"א ואנפוי) כמיא דאשקי לאילנא ואתר"ב, בהואו שקי:

רבון נביעים אנת הוא עלת העלות וסבת הסבות דאשקי לאילנא בהואו נביעין, והואו נביעו איהו כנשמתא לגופא. דאיהו חיים לגופא. ובך לית דמיון ולית דיוקנא מכל מה דלגו ולבר. ובראת שמיא וארעא. ואפיקת מנהוג שמשא וסיהרא וככביא ומולי. ובארעא אלנין ורשאין וגנתא דעדן ועשבין וחיוון ועופין ינונין ובני נשא. אשתמודעא בהון עלאין ואיך יתנהוגו בהון עלאין ותתאין. ואיך אשתמודעאן מעלאי ותתאי. ולית בך דידע כלל ובר מינך לית יחידא

הזוהר

גליון מס' 27

ל"ג בעומר תש"ע לפ"ק

יהודי יקר!

הגיע הזמן להתחיל בקביעת עתים לעסוק בפנימיות התורה, ואין לדחות אפילו ביום אחד.

פר יוחאי ולחבריו במעמד מלא הוד, ומגלה להם סתרי תורה מישירה של מעלה. ה. וכך אומר משה רבנו ע"ה לרש"י ז"ע בזהר הקדוש פ"רשת נשא, "בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר. פקון ביה מן גלותא ברחמי". באור הדברים: בזכות החבור שלך,

רק על ידי ספר הזהר, אם פן הרי הוא בגדר פקום נפש ללמוד זהר הקדוש, ואלו שלומדים זה"ק לא די בזה שהם עצמם נצלו, אלא גם יצילו חלק גדול מעם ישראל כמבואר בחדקס לאברהם (מענו ראשון עהר כ"ד).

ג. על פן נביא פאן מקצת שובמקצת מן הכתוב על השיבות לימוד הזהר (מלקט מספר אור הזהר)

ד. בזכות הקריאה והלמוד בספר הזהר הקדוש מבטח לנו שנוצה ונגאל ברחמים ללא צרות ויסורים ברחמינו ליצלו. דבר זה מבאר בספר הזהר הקדוש עצמו, מפי קדשו של משה רבנו עליו השלום "הרעיא מהימנא", אשר הנה נגלה לרבי שמעון

א. מחפש עצה לעבור את תהליכי הגאולה ברחמים ובחסדים הפתרון הוא רק על ידי לימוד הזהר הקדוש, כמפורש בדברי הזהר (רעיא מהימנא בזהר פ"רשת נשא, דף קכ"ד), ובגין דעתידיו ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, פקון ביה מן גלותא ברחמי. חשוב לדעת למי שחושב שלאחר ביאת הפושט ילמד בספר הזהר ראה מה שפ"תוב (זהר חדש שיר השירים דף ע' עמוד ד): בא וראה פל מי שהולך לעולם ההוא בלי ידיעה, אפלו יש בו מעשים טובים רבים, מוציאין אותו מפל השערים שבעולם ההוא.

ב. דע לך פי אי אפ"שר להינצל מפרלחמת גוג ומגוג

מפעל הזוהר העולמי

להפצות ספרי הזוהר, תרומות להמשך פעילות הארגון או להנצחת יקיריכם, לרסואה, לישועה ולהצלחה

"מפעל הזוהר העולמי"
 רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
 טל: 054-6784-6784 / פקס: 02-995-1300

מי שְׁהִיָּה יְכוּל לְהַשִּׁיג סוּדוֹת
הַתּוֹרָה וְהוּא לֹא הַשְׁתַּדָּל
לְהַשִּׁיגוֹ גִּידוֹן בְּדִינִים קְשִׁים
רַחֲמָנָא לְצַלוּ. (אֲבֹ שְׁלֵמָה
לְגַב"א).

י. וְהֵרֵב מִנְחָם מְעַנְדֵּל
מִשְׁקָלוֹב קָתֵב (בְּפֵרוֹשׁ
הַגְּר"א עַל מְשָׁלֵי ב, ט), שִׁשְׁמַע
מִהַגְּר"א בְּמָה פְּעָמִים,
שֶׁבְּאֲשֶׁר מִבֵּין הַסּוּדָה יִהְיֶה
לוֹ הַכֵּל אֲצִלוֹ עַל בּוֹרְיוֹ כֹּל
הַפְּרָד"ס, אֲבָל כֹּל זְמַן שֶׁלֹּא
יְבִין הַסּוּדָה, אֲפִלוּ הַפֶּשֶׁט אֵינוֹ
בְּרוּר בְּגִדוֹ, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב בַּזֹּהֵר
הַקָּדוֹשׁ מִשְׁפָּטִים. עַד כָּאן
לְשׁוֹנוֹ.

יא. וְעַיִן מַה שֶׁפְּתַב מוֹרְנוֹ
הֵרֵב אֲבִרְהִם אֲזוּלָאֵי זַי"ע
בְּהַקְדָּמָתוֹ לְסַפֵּר אֹדֶר הַחֲמִיָּה
(בְּדָף הַרְאִשׁוֹן טוֹר ג) וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
וּמִצָּאתִי כְּתוּב כִּי מַה שֶׁנִּגְזַר
לְמַעַלְהָ שֶׁלֹּא יִתְעַסְקוּ
בְּחֻקֵּי הַחֲמִיָּה בְּגִלוּי, הִנֵּה
לְזְמַן קָצוּב עַד תְּשִׁלוּם שְׁנַת
ה' (אֲלָפִים) ר"ג, וּמִשָּׁם וְאֵילֶךְ
יִקְרָא דָרָא בְּתַרְאָה וְהַתְּרָה
הַגְּזֵרָה וְהַרְשׁוּת נְתוּנָה
לְהַתְעַסֵּק בְּסֵפֶר הַזֹּהֵר.

יב. עוֹד פְּתַב שֶׁם וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
וּמִשְׁנַת ה' (אֲלָפִים) ש' לִיצִירָה

לְבוּשִׁין וּקְלִיפִין חֵיצוֹנִים
בְּתַכְלִית אֲצֵל סוּדוֹת הַתּוֹרָה
(הַקְדָּמַת מוֹרְנוֹ הֵרֵב חַיִּים וַיִּשְׁאֵל
זְכוּתוֹ גַּם עָלֵינוּ אָמֵן עַל שֶׁעַר
הַהַקְדָּמוֹת). - בְּהִיוֹתוֹ עוֹסֵק
בְּחֻקֵּי הַמְּוִשְׁנָה וְהַתְּלִמוּד
בְּבָלְי וְלֹא יִתֵּן חֶלֶק גַּם אֵל
סוּדוֹת הַתּוֹרָה וְסִתְרֶיהָ כִּי
הֵרֵי זֶה דוּמָה לְגוֹף הַיּוֹשֵׁב
בַּחֲשׂוֹן בְּלִתֵּי נִשְׁמַת אָדָם
(שם). - שֶׁלֹּא יִבְרָא הָאָדָם
אֲלֵא בְּדִי שִׁילְמוֹד חֻקֵּי
הַשְּׁבִלָּה (שם)

ז. אִם יִזְכֶּה לְלַמֵּד וְלִהְבִּין
פְּרוֹשׁ מֵאֲמֵר אֶחָד יַעֲשֶׂה בּוֹ
תִּקּוֹן לְמַעַלְהָ בְּשַׁעַת אַחַת
מַה שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה בְּלִמוּד
הַפֶּשֶׁט שְׁנֵה תְּמִימָה עַד כָּאן
לְשׁוֹנוֹ. (מְקַדֵּשׁ מֶלֶךְ תִּיקוּם מ"ג).

ח. יִשִּׁים עַקֵּר כֹּל עֵיוֹנוֹ
בְּאֵלֻקִּיּוֹת כֹּל יְמֵי חַיָּיו,
וְאוּלָם אֵין צְרִיךְ שִׁילְמוֹד כֹּל
הַשִּׁ"ס תַּחֲלָה וְאַח"כַּ יִתְחִיל
בְּהַרְמַב"ם וְאַח"כַּ הַמְדַרְשִׁים
וְאַח"כַּ הַחֻקֵּי הַחֲמִיָּה, אֲלֵא
יִחַלֵּק שְׁעוֹתָיו לְהִלְמוּדִים
הָאֵלֶּה וְכו' (מֵאֲמֵר דְּנֵךְ חֻקֵּי
לְהַרְמַח"ל).

ט. כֹּל זְמַן שֶׁאֵינוֹ מִבֵּין הַסּוּד
אֲפִילוּ הַפֶּשֶׁט אֵינוֹ בְּרוּר בְּגִדוֹ.

סֵפֶר הַזֹּהֵר הַקָּדוֹשׁ, יֵצְאוּ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים
לֹא צְרוּת וְסוּרִים וְלֹא
צַעַר חֲבָלֵי מוֹשִׁיחַ! וְאָף
מִשְׁמִימִים הַסְּבִימוֹ לְכַד! בְּסַפֵּר
תִּקּוּנֵי הַזֹּהֵר מְבֹאֵר, שֶׁבְּשַׁעַת
שִׁאֲלֵיהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
נִגְלָה לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
וְלַחֲבֵרָא קְדִישָׁא שְׁעָמוֹן,
וְלַמּוֹד עֲמֻהָם סִתְרֵי תּוֹרָה
בְּעַנְיֵן תִּקּוּנֵי נְשִׁמוֹת, יֵצְאָה
בֵּת קוֹל מִשְׁמִימִים וְאֶמְרָה
לְהֵם: "כְּמָה רַב כַּחוֹ וּקְדִשְׁתּוֹ
שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי
בְּעוֹלָם", וְאַחֵר כֵּן הוֹסִיפָה
וְאֶמְרָה נְבוּאָה בְּזוֹ הַלְשׁוֹן:
"וְכִמָּה בְּנֵי נִשְׂאָ לְתַתָּא
יִתְפַרְנְסוּן מִהָאֵי חֲבוּרָא
דִּילְךָ פִּד יִתְגַּלוּ לְתַתָּא בְּדָרָא
בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמִינָא, וּבְגִיגִיָּה,
'וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְבִּי'".
בְּאוּר הַדְּבָרִים: כְּמָה בְּנֵי אָדָם
לְמִטָּה יִתְפַרְנְסוּן מִזֶּה הַחֲבוּר
שֶׁלְךָ כְּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה לְמִטָּה
בְּדוּר הָאַחֲרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים,
וּבְזְכוּתוֹ יִתְקַבֵּל הַפְּסוּק
"וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְבִּי"-
הַמְרַמֵּז עַל הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.

ו. עֵסֶק הַמְּוִשְׁנָה כְּפִי
פְּשָׁטִיהָ, אֵין סֵפֶק שֶׁהֵם

מִצְוָה מִן הַמִּבְחָר שֶׁיִּתְעַסְקוּ
בְּרַבִּים גְּדוֹלִים וְקַטָּנִים.

יג. וְכֵן פֶּתַח שֵׁם וְזֶה לְשׁוֹנוֹ:
וְאַחַר שֶׁבְּכֹחַ זֶה עָתִיד לְבֹא
מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְלֹא בְּכֹחַ
אַחַה אִין רָאוּי לְהִתְרַשֵּׁל,
וְכִי שֶׁחֲנֵנוּ הָאֵל וְנִגַע וּמִצְוָה
וְהַשְׁתַּדֵּל וְנִכְּחַ לְהַשִּׁיג חֵלֶק
הַחֲקִמָה הַמְּשׁוֹג בְּעוֹלָם הַזֶּה,
זֶכֶה לְטַעַם בְּעוֹלָם הַזֶּה קִצַּת
מִתְעַנּוּג הָעוֹלָם הַבָּא.

ד. אִרְרֵי הַחֲמָה [הַרְבֵּב אֲזוּלָאין]
פֶּתַח: שֶׁפֶן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן
בֶּן יִרְמְיָהוּ בַּעֲצָמוֹ, שֶׁנֶּעְרִים
קַטָּנִים וְלָמְדוּ מִסוּד הַשֵּׁם עַנּוּ
שֵׁם.

טו. וְכֵן אָמַר הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק
רַבִּי שְׁלֹמֹה בְּלוֹךְ זִ"ע מִשֵּׁם
רַבּוֹ הַחֲפִיץ חַיִּים זִ"ע, שֶׁעַל
לְמוּד סֵפֶר הַזִּכָּר אִין שׁוֹם
הַגְּבֻלָה כִּי רַבּוֹ מִדְּרָשׁ, וְהִנֵּה
הַחֲפִיץ חַיִּים מְעוֹרֵר לְבָלֵם
שֶׁיִּלְמְדוּ כָּל שְׁבֵת אֶת הַזִּכָּר
שֶׁל אוֹתָהּ פְּרָשָׁה וְאַפְלוּ
לְבַחזְרִים. (ר' יוֹסֵף בֶּן שְׁלֹמֹה
מִפְּנֵי ז'וֹן הַסִּפּוֹת בְּנֵי יוֹסֵף).

טז. רַבֵּנוּ מְרִן הַחֲזוֹן אִישׁ
זַ"ל הוֹרָה לְשׁוֹאֲלָיו לְלַמֵּד
זֶהר פֶּסֶפֶר מוֹסֵף וְאַף לְמִד

בַּעֲצָמוֹ עִם בֶּן אַחֲוָתוֹ, הַגָּאוֹן
רַבִּי שְׁמַרְיָהוּ גְרִינְמֵן זַ"ל.
וּבִסְפָר מַעֲשֵׂה אִישׁ, (עֲבֻדוֹת
עַל מְרִן הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ הַחֲזוֹן אִישׁ
זַ"ל): שֶׁאָמַר: לְשׁוֹן הַזֶּהר
הַקְּדוֹשׁ מְעוֹרֵר יוֹתֵר מִכָּל
מִצְוָה חוּץ לְ.

יז. אִין אָדָם יָכוֹל לְבֹא
לְמַשְׁחֵהוּ הַשְּׂגָה בְּגִדְלוֹת
הַבּוֹרָא מִכָּל לְמוֹדֵי הַתְּרָחָה
כְּמוֹ מַחֲקֵמֹת הַשְּׂבֻלָה (סוּד
וְשָׂרָשׁ הַעֲבוּדָה שֶׁעַר ו' פְּרָק ג').

יח. לְמוּד הַשְּׂבֻלָה הוּא שֶׁיִּנְדַע
לְאָדָם גְּדֻלְתוֹ וְרוּמָמוֹתוֹ
שֶׁל יוֹצְרָנוּ וּבּוֹרְאָנוּ יִתְפַּרֵּךְ
שְׁמוֹ יִתְעַלֶּה, וְאִין אָדָם יָכוֹל
לְבֹא אֶל קִצַּת הַשְּׂגָת גְּדֻלְתוֹ
וְרוּמָמוֹתוֹ יִתְפַּרֵּךְ שְׁמוֹ מִכָּל
לְמוֹדֵנוּ כְּמוֹ מִלְמוּדֵי חֲכָמֹת
הַשְּׂבֻלָה, בְּיַחֲוֹד מִלְמוּד סֵפֶר
הַזִּכָּר הַקְּדוֹשׁ וְהַתְּקוּנִים.
חֲכָמֹת אָדָם תְּאִיר פְּנֵיו מִרְבוּי
הָעוֹלָמוֹת הַעֲלִיּוֹנִים הַקְּדוֹשִׁים
לְאִין קִיץ וְסוּף וְתַכְלִית,
גַּם בְּרָאוֹתוֹ בְּשָׂאֵר סִפְרֵי
הַמִּקְבָּלִים. אַחִי וְרַעִי! אִם
כָּל כֵּן גְּדוֹלָה לְשָׁמַיִם שִׂיאוּ
וּמַעֲלָתוֹ וְכִמְהָ תַּקִּיף חִילָא
דְּהֵאִי אֵילְנָא רַבְרַבִּי שֶׁל לְמוּד
סֵפֶר הַזִּכָּר הַקְּדוֹשׁ, וְשָׂרָשׁ

בְּאֶרְצָא גִזְעוּ לְשִׁלְחַ רְצוּצִים
חֲפָשִׁי מִן הַגְּלוּת הַמֵּה, הָאִיךְ
לֹא יִתְלַהֵב לֵב הָאָדָם לְהֵאִיר
אֵזוֹן לְשִׁמְעַ בְּלְמוּדִים לְקַבֵּעַ
שְׁעוֹר קְבוּעַ בְּכָל יוֹם בְּזִכָּר
הַקְּדוֹשׁ וּבַתְּקוּנִים וְשָׂאֵר
סִפְרֵי הַמִּקְבָּלִים כו'. (סוּד
וְשָׂרָשׁ הַעֲבוּדָה, שְׁעָרֵי הַשֵּׁשִׁי, שֶׁעַר
הַיִּצְרָא).

יט. שְׁמַע בְּקוֹלִי אִיעֲצֵךְ
וְיֵהִי אֱלֹקִים עִמָּךְ אֵל תְּקַנֵּעַ
בְּשִׁבִיל הַפַּחַד לְכַנֵּס בְּעַסְק
הַחֲקִמָה כִּי מֵה נִפְשׁ חִיוֹתְךָ
אֲשֶׁר אֲתָה בְּעוֹלָם אִם חַס
וְשְׁלוֹם אִין כֵּן חֲקִמָה וּמִדַּע
אִין חֵינֵךְ חַיִּים (בַּעַל הַעֲשָׂרָת
צַבִּי בְרִישׁ סֵפֶר הַתְּקוּנִים שִׁלּוֹ אוֹת
ח' עד).

כ. אִין לֵךְ חַיִּים בְּעוֹלָם הַזֶּה
וּבְעוֹלָם הַבָּא אֵלָא בְּלְמוּד
גְּמִרָא וּפּוֹסְקִים עִם חֲכָמֹת
הַזִּכָּר וְכַתְּבֵי מְרִן אֱלֹקֵי
הָאָרֶץ, עַל פִּי הַקְּדָמוֹת מְרִן
אֱלֹקֵי הַרְבִּי יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם
טוֹב זִ"ע (נִוְצָר חֲסֵד עַל מִסְפַּת
אַבוֹת פְּרָק ד' מִשְׁנָה ו').

כא. וְכַתְּבֵתִי זֶה לְהִיּוֹת
מִזְכָּרָת לְחֲכָמֵי הַדּוֹרוֹת לִיְדַע
וְלְהוֹדִיעַ וְלְהַנְדִיעַ שְׂפָמָה
צְרוּת, רַבּוֹת וְרַעוֹת גּוֹרְמִים

לעולם בהתרשם מעסק
 רזי התורה (הקדמת בית לחם
 יהודה).

כב. מי שלא טעם טעם
 חכמת האמת כאלו לא ראה
 מאורות מיקויו, ואוי להם
 לבריות מעלבונה של תורה.

והאומר די לי בנגלות אין
 לי עסק בנסתרות, טוב ליה
 דלא איברי בעלמא במבאר
 בתקונים (תקוני מ"ג - ספר
 הברית)

כג. רבינו הקדוש הרמח"ל,
 רבנו משה חיים לוצאטו
 זי"ע, בעל ה"מסלת ישירים"
 ועוד, תקן בשיבתו סדר
 למוד מיוחד של גירסא בספר
 הזהר הקדוש במשמרות
 ללא הפסק בכל מעת
 לעת, וקבע דבר זה פתקנה
 הראשונה בשיבתו, וכתב
 על מעלת הדבר באגרת
 לחכמי ישראל בזה הלשון:
 "זאת העצה היעוצה לכל
 קהלות קדש להנצל מרשת
 זו טמנו שונאים, ונבדאי
 היה להם לפקח על זאת ולא
 יחדלו, כי רב הדבר ועצום
 מאד..."

מסגל ביותר לתקן נשמתם
 ולהעלותם למקומם העליון
 ולהצילם מפל דינים.

לו. "כדאי הוא רבי שמעון
 לסמוך עליו בשעת הדחק",
 שבזכות שלומדים בספרו
 של התנא האלקי רבי שמעון
 בר יוחאי זי"ע, נגשע בכל
 הנצרך לנו.

לו. תבת "ורפאתיו" עולה
 בגימטריא (703) כמנין שמעון
 בר יוחאי (703), כי בזכותו
 נמשכת רפואה לאדם.

לח. ועל ידי זה ישפע
 שפע רב בכל העולמות,
 ראשי תבות רשב"י,
 שהעוסק בתורתו יזכה
 בסיעתא דשמיא לשפע רב
 רוחני וגשמי.

כז. זוכה לטהר
 ולקדש את
 נשמתו שתאיר ותזהיר באור
 נפלא ומנפכה מפל סג ופגם
 עד שתרפאה לגמרי.

כח. מרחיק מעצמו כל
 המשטרנים ויצר הרע.
 כט. ישמר ממקרים רעים
 בעולם הזה ובעולם הבא.
 ל. ינצל מתאוות רעות
 וממדות רעות.

לא. הרי הוא כהוגה ומפריש
 את השם שיש בכחו לעשות
 נסים.

לב. יזכה לחיות בנעם השם.

לג. ינצל מטמטום הלב והופך
 לב האבן ללב מאיר ומבין.

לד. זוכה להבין את למודו
 ומתגבס בגדו.

לה. למוד בספר הזהר
 הקדוש לעלו נשמת נקטרים

הקדמות מורינו הרב חיים ויטאל זיע"א על שער ההקדמות

מטטרו"ן מלבשת במלבושים וספורים
גשמיים. עוד אמרו בספר הזהר (תקון ששית)
וזה לשונו: וכמה בני נשא יתפרנסון לתתא
מהאי חבורא דילך בדרא בתראא בסוף
יומא ובגיגיה וקראתם דרוך בארץ.

הגאולה תבוא פשעסק באהבה בחכמת האמת

עוד מקום אחר, אמר ליה אליהו זכרוננו
לברכה לרבי שמעון בן יוחאי וזה לשונו: כפי
כמה זכאה אנת דמהאי חבורא יתפרנסון
כמה עלאי עד דיתגליא לתתא בסוף יומא
ובגיגיה "ושבתם איש אל אחזתו" וכו'.
הרי מבאר כי מטא זה החל להיות מאדם
הראשון ועד עתה, וכאשר נשוב בתשובה
לעסק מאהבה בחכמה הזאת יגאלו ישראל
במהרה בימינו אמן.

שמוע שמעתי נאקת רמניה הנביא מתנווד
ומתמרמר כמר נפשו באמרו (רמיה ד כא):
"עד מתי אראה גם אשמעה קול שופר כי
אויל עמי אותי לא ידעו וגו' ראיתי את הארץ
והנה תהו וגו' ראיתי והנה הפךמל וגו' כי פה
אמר השם שממה תהיה כל הארץ וכלה לא
אעשה וגו' הציקתני רוח בטני" לברא פסוקים
האלו הנאמרים באמת על ידי רמניה הנביא
עליו השלום בדרך נבואה על הדור האחרון
הזה בהיותו מתמרמר על ארך גלותו יותר
משעורו.

חטא אדם הראשון שלא עסק בקבלה ולכן גם נשברו הלוחות

הנה נתבאר במקום אחר הנה כי עוון אדם
הראשון בעץ הדעת טוב ורע הוא שלא
בחר להתעסק בעץ החיים שהיא חכמת
הקבלה, וזהו עצמו עוון הערב רב האומרים
למשה 'דבר אתה עמנו ונשמעה' בעץ הדעת
טוב ורע, 'ואל ידבר עמנו אלהים כן נמות'
בסתרי תורה, בסכרת הטועים קצת בני
תורה אשר במוננו זה המוציאים שם רע
על חכמת האמת חיי עולם, ואומרים שכל
מי שמתעסק בה ממות בקצרות שנים חס
ושלום, ולכן נשברו הלוחות הראשונות
מסטרא דעץ החיים ונתנו להם מסטרא
דעץ הדעת טוב ורע וגרם אבודא דחרבן
בית ראשון ושני, וגלות האחרון המר והארך
אשר אנו בעוונותינו הרבים, עד דיתובון בני
ישראל בתיובתא ובקשו את השם אלהיהם
להכירו ולקדעו כרזי תורה, וגדעו את מי הם
עובדים, ומי הוא מלכם, וכדין יזכו לעסק
בחכמת האמת כמו שאמר הכתוב: "ויהוהו
השם עין וימתקו" על ידי המשיח.
וכמו שכתוב בפירשת נשא ברעיא מהימנא
(דף קדי) וזה לשונו: ובגין דעתידין ישראל
למטעם מאילנא דחיי דאיהו האי ספר הזהר
יפקון ביה מן גלותא וכו' ואילנא דטוב ורע
דאיהו אסור והתר לא שליט על ישראל
יתיר וכו' כי אז יהיו במלאכי עליון עוסקים
בחכמת התורה דאצילות ולא בתורת

העסק בהם תבוא הגאולה וכהבטחת הרשב"י
(רעא מהימנא נשא קבד): דבדא יפקון מן גלותא
וברחמי.

ובני ישראל יוצאים בגד רמה, ברי"ש גלי
- ראשי תבות ר'בי ש'מעון ב'ן יוחאי
'ובני ישראל יוצאים בגד רמה' (שמות יד ח),
ותרגומו: 'ובני ישראל נפקין בריש גליה,
על דרך דאיתא בזהר הקדוש בספרא דא
יפקון מן גלותא, וענו שם שמבאר עוד יותר
כשיתגלה הספר הזהר בדא יפקון מן גלותא.
וזהו שמרמז בפסוק ובני ישראל יוצאים, הינו
מן הגלות, פנזפר לעיל, בגד רמה, ותרגומו
בריש גלי, ברי"ש ראשי תבות ר'בי ש'מעון
ב'ן יוחאי, גל", כשיתגלה ספרו הקדוש
ספר הזהר, אז בדא יפקון מן גלותא, ויהבו.
(דגל מחנה אפרים פרשת בשלח).

וזהו מה שכתוב "עד מתי ארצה גם", הוא
הגם והדגל של המשיח פנזפר בפרשת
משפטים (דף קב), וזה לשונו: וייתון, גם
דמשיח בן דוד, אריה רשים עליה לימינא,
וגם דמשיח בן יוסף, שור רשים עליה
לשמאלא וגו'. אשמעה קול שופר, זה קבוצ
גליות העתיד להיות אחר ביאת משיחנו
במהרה בימינו אמן, פנזפר בזהר פרשת
תולדות (דף קלט). וזה לשונו במדרש הנעלם
על פסוק "בונה ירושלים השם" ואחר כך
"נדחי ישראל בגם", וזה שאמר הכתוב:
"והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול" וגו',
ונתן טעם אל אריכות הקץ "כי אויל עמי"
בלשון נתינת טעם אל האמור "עד מתי
ארצה גם", עכ"ל.

ידוע ומפורסם גדל ערך הלמוד בסתרי תורה
ובפרט בדורות אלו האחרונים אשר בסגלת

מעלות העוסק בספר הזהר בקצרה:

- ◆ למוד בספר הזהר הקדוש לעלוי נשמות נפטרים מסגל
ביותר לתקן נשמותם ולהעלותם למקומם העליון
ולהצילם מכל דינים.
- ◆ "בדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק",
שבזכות שלומדים בספרו של התנא האלקי רבי שמעון
בר יוחאי ז"ל, נגשע בכל הנצרך לנו.
- ◆ תבת "ורפאתיו" עולה בגימטריא (703) כמנון שמעון בר
יוחאי (703), כי בזכותו נמשכת רפואה לאדם.
- ◆ ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות, ראשי
תבות רשב"י, שהעוסק בתורתו ויזהר בסיעתיא דשמיא
לשפע רב ורחמי וגשמי.

- ◆ מקרב גאלת ישראל ברחמים.
- ◆ כובטל גזרות קשות.
- ◆ וזכה לטהר ולקדש את נשמתו שתאיר ותהיר באור
נקלא ומזכה מכל סג ופגם עד שמרפאה לגמרי.
- ◆ מרחיק מעצמו כל המקטרגים ויצר הרע.
- ◆ ישמר ממקרים רעים בעולם הזה ובעולם הבא.
- ◆ ינצל מתאוות רעות וממדות רעות.
- ◆ הרי הוא מהוגה ומפרש את השם שיש בכחו לעשות
נסים.
- ◆ יזכה לחזות בנעם השם.
- ◆ נצל מטמטום הלב והפך לב האבן ללב מאיר ומבין.
- ◆ וזכה להבין את למודו ומתקין בידו.

ע"פ הוראת גדולי הרבנים שליט"א

הזוהר

גליון מס' 28

ל"ג בעומר תש"ע לפ"ק

תפילה וזעקה לקירוב הגאולה עד מותי – ל"ג בעומר תש"ע

ספר תהילים פרק לד:

עיני יהוה אל צדיקים ואֵזְנוֹ אֶל שׁוֹעֲתִים.
פְּנֵי יְהוָה בַּעֲשֵׂי רַע לְהַקְרִית מֵאַרְצְךָ וְכָרֶם.
צַעֲקוּ וַיהוָה שָׁמַע וּמָכַל צְרוֹתֵם הַצִּילֵם.
קְרוּב יְהוָה לְנִשְׁבָּרֵי לֵב וְאֵת דַּכְּאֵי רוּחַ
יִוְשִׁיעַ. רַבּוֹת רַעוֹת צַדִּיק וּמִכָּלֵם יְצִילֵנוּ
יְהוָה. שְׁמֹר כָּל עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מִהֲנֶה לֹא
נִשְׁבָּרָה. תְּמוֹתֶת רַשָׁע רָעָה וְשֹׁנְאֵי צַדִּיק
יֵאָשְׁמוּ. פֶּדֶה יְהוָה נַפְשׁ עַבְדָּיו וְלֹא יֵאָשְׁמוּ
כָּל הַחֹסִים בּוֹ.

אחינו בני ישראל כולנו מתאספים באחדות
גמורה בליל ל"ג בעומר אצל ציון הרשב"י
במירוון להרים קול צעקה, זעקה, ותחנונים
[כמו כן יתאספו הקהלות די בכל אתר ואתר] ויכוונו
גם היחידים כולם להתפלל באותה שעה
(1:00 אחר חצות הלילה)

בקריאה גדולה – עד מתי ! ?

לאבינו שבשמים, שיאמר לצרותינו די,
ולתחזק בלימוד התורה הקדושה ובפרט
בלימוד הזוהר הקדוש לכבוד בעל ההילולא
הרשב"י זיע"א כדי שזוכה לגאולה השלימה
במהרה בחן בחסד וברחמים אכי"ר

מפעל הזוהר העולמי

להפצות ספרי הזוהר, תרומות להמשך פעילות הארגון או להנצחת יקיריכם, לרפואה, לשיעור ולהצלחה

"מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נוהל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-6784-843 / פקס: 02-995-1300

אבינו שבשמים עד מת

עד מתי עוזך בשבי ותפארתך ביד צר (תחנון לב' ולה')

עד מתי אלוקים יחרף צר ינאיץ אויב שמך לנצח (תהילים ע"ד)

עד מתי עשנת בתפילת עמך האכלתם לחם דמעה ותשקמו בדמעות שלישי (תהילים פ"ה)

עד מתי רשעים ד' עד מתי רשעים יעלוזו (משלי ו"ט)

עד מתי משועבדים אנו לידו של עשיו (דב"ר א"ב)

שובה ד' עד מתי (תהילים צ"ג)

ואתה ד' עד מתי שובה ד' חלצה נפשי הושיעני למען חסדך (תהילים ו"ד)

עד מתי קץ הפלאות (דניאל ב"ו)

עד מתי????

עד מתי נאנקים ובוכים יתומים ואלמנות? - עד מתי שוועת החולים המתייסרים ומזור אין להם רח"ל?

עד מתי דמעת אנשים המצפים וילדים אין להם? - עד מתי יסתובבו בחורים וילאו מלמצוא זיווגם?

עד מתי צער הורים על בניהם שאינם גדלים כרצונם? - עד מתי ינשלו מקורות פרנסה?

עד מתי יקלעו למשפטים קשים? - עד מתי יסתבכו בחובות לאלפים ולרבבות?

עד מתי נרעד בחדרי חדרים מה יילד יום? - עד מתי מדינת אירן תפיל חיתתה על כל יושבי

תבל?

העט לא יוכל לתאר את הכאב ואת הזעקה האילמת מלב כואב, רבש"ע עד מתי???

כדי שתשמע תפלתנו ברצון בואו ונקבל על עצמינו בלי נדר ללמוד כל יום ויום

בספר הזוהר הקדוש (דף היומי - כשתי דקות) ונוכה לראות פלאות!

משה רבינו אמר לרשב"י: "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא ברחמי".

בלשוה"ק: בזכות החבור שלך, ספר הזוה"ק, יצאו בני"י מן הגלות ברחמים, ללא צרות ויסורים

וללא חבלי משיח. (זוהר נשא) לימוד הזוהר הקדוש מציל את האדם ומשפחתו והסובבים אותו

ממגפה ושערוריות (אמרי פנחס שער ו' אות ע"ג)

כבר ידוע לכבודם מעלת לימוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פורענויות וגזרות קשות

ורעות ומותנא וחרבא וביזה מעלמא. (רבני ירושלים תרפ"א)

אנשים מעידים שהם רואים ישועות בכל הענינים

עורו התעוררו והתחזקו ללימוד היומי [דף היומי] בזוהר הקדוש!

ככל שנרבה בלימוד הזוהר הקדוש, כן ירבה שפע רחמים וישועות לכל היהודים,

ויזדכך האויר ויטהר, ומשיח צדקינו בוא יבוא מהר.

ההבטחה: "יכול אני!"

1,500,000 (מיליון וחמש מאות אלף) לומדי זהר היומי, 1,500 שעורי זהר ברחבי הארץ, מעל 400 מתנדבים העובדים במרץ בהפצת הזהר. המספרים מדברים בעד עצמם, מספרים לנו איך עם-ישראל מתגייס בלתי-שקטיו ולקהלותיו, להנדבך באור העליון ולהשפיע לעולם באור הזהר.

זאת שימנו לעצמנו כמטרה ב"מפעל הזהר העולמי", לפעל ולהפעיל למען למווד הזהר, לא לנו ולא לשקט עד אשר "ומלאה הארץ דעה את ד' פנים לים מכסים", עד אשר כל יהודי באשר הוא יזכה להבאיר בלבבו ולהצית בגשמתו את אור הזהר.

ולחיי ידוע, שאפילו רק לומר מן הספר ללא הבנה בלל, מעלתו גדולה מאוד ומקרב את קץ הגלות, כפי שאנו מוצאים ב"כסא מלך" (תקון מ"ה):

כי למווד הזהר הקדוש בגירסא בעלמא בונה עולמות, וכל שכן אם יזכה ללמוד ולהבין אפילו פרוש מאמר אחד, יעשה בו תקון למעלה בשעה אחת מה שלא יעשה בלמוד הפשט שנה תמימה, ומבטח לו שהוא בן עולם הבא מבני היצא דמלכא, ויהיה מראי פני המלך היושבים ראשונה במלכותא דרקייעא. ואין נחת רוח להשם פעסק בגשמת התורה שהוא החכמה האמתית המקבלת פי ממנה יודע רצונו יתברך בעבודתו ומצוותיו.

בפרט בדורנו, דור עקבתא דמשיחא, גשאמות העולם מרקדים מסביבנו, מרימים טלפים, לוטשים עינים ופותחים פיהם לבלענו חיים – היום יותר מתמיד חשים אנו ככבשה בין שבעים זאבים, מול איום הגרעין האירני, מול כל מדינות ערב, מול מעצמת ארה"ב, שאין לנו פתחון

פה כנגדה. בלנו כבר מצפים ומקוים לישועת ד', מתי נזכה לחיות ללא פחד וללא חת? מתי נוכל לשבת בשלום ללא יסורים וללא מצרים?

אני יכול לפטר אמר רבי שמעון בר יוחאי: "יכול אני לפטר את כל העולם פלו מן הדין" (ערוכין סה. ס"ה מה:). רש"י מעיד על עצמו "יכול אני". האם רוצים אתם שלא תשלט עוד מדת הדין? משתוקקים שהעולם יתנהל במדת הרכמים? הפצים לראות רק חסדים גלויים מאתו יתברך? אתכם.

אמר מ"ר לרשב"י: בהאי חבורא דילך דאיהו ספר הזהר... ובגין דעתידיו וישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו האי ספר הזהר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי. ויתקיים בהון (דברים לב) "ה' בךד ינחנו ואין עמו אל גבר". פרוש משום שעתידיים וישראל לטעם מאילן החיים, שהוא ספר הזהר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק

שֶׁהַשֵּׁם יוֹצֵיאֵנוּ מִן הַגּוֹלוֹת
 בְּלִי קַטְרוּג (רַעֲיָא מְהֵימְנָא בְּזֵהָר
 פְּרָשְׁתָּ נְשׂא, דָּף קכ"ד):
 וּמִבְּאֵר עַל פֶּךָ בְּעַל פְּסָא
 לְמַלְגָּה וְכֵן מְצִינֵנוּ גַם בְּתַקּוּנִים
 (סוֹף תַּקּוּן ו'): מִהֵאֵי חֲבוּרָא
 דִּילָךְ, כַּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא
 בְּתַרְכָּאָה בְּסוֹף יוֹמֵינָא, וּבְמִינֵיהּ
 (וַיִּקְרָא כה י) וַיִּקְרָאתֶם דְּרוּר
 בְּאַרְצֵי וְגו'. וּמִבְּאֵר עַל פֶּךָ
 בְּעַל ה"בְּסָא לְמַלְגָּה" (תַּקּוּן ל):
 כַּמְּהָ גְּדוּל חַיּוּב עַל תַּלְמִידֵי
 חֲכָמִים לְלַמֵּד קַבְּלָה, וְעַנְשָׁם
 כַּמְּהָ גְּדוּל אִם אֵינָם לוֹמְדִים
 קַבְּלָה, וְגוֹרָם אַרְבֵּי גְלוּתָא, כִּי
 הֵם מְעַפְּכִים הַגְּאֻלָּה כַּחֲמֵנָא
 לִיְצִלָּה, כִּי יַעֲשֶׂה בְּשַׁעַה אַחַת
 בְּלַמּוּד הַקַּבְּלָה מַה שְּׂאֵלָא

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
 ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

נעשה בלמוד חדש ימים
בפשטי התורה, כי גדול פתח
לקרב הגאולה.

על אותו מאמר מבאר
השל"ה הקדוש:

הנה מבאר מבאן,
שהחבור מהזהר היה עתיד
להיות גנוז וכו' עד שיבוא
הדור האחרון בסוף הימים
שאז יתגלה לתחתונים,
ובזכות העוסקים יבוא
משיח, כי אז תמלא הארץ
דעה בסבתו, אשר זה תהיה
סבה קרובה לביאתו. והוא
שאמר ובגיגיה ושבתם איש
אל אחותו וכו', כדי שזכות
זה וגאלו ישראל, כשם שלא
נגאלו ישראל ממצרים, עד
שהצרך הקדוש ברוך הוא
לקדשם בדם פסח ובדם
מילה, בו גאלה העתידה
לא תהיה הגאולה עד שיוכו
לתוספות הקדושה הזו, והוא
רצון האל יתברך ואשרי
הזוכה בה. (של"ה, עשרה
מאמרות, מאמר א').

ובן פתב באבן שלמה
(פרק י"ד אות ג'), דהגאולה
לא תהיה רק על ידי למוד

התורה ועקר הגאולה בלמוד
הקבלה.

בן פתב גם רבי חיים
ויטאל בהקדמה לספר "עץ
חיים": הפל תלוי בעסק
ההקמה הזאת, ומניעתנו
מלהתעסק בה היא גורמת
אחור ועיבוב בגני בית
מקדשנו ותפארתנו.

גם בשעת הדחק הזו בל
נתיאש מן הכחמים. גדאי
הוא רבי שמעון לסמוך עליו
בשעת הדחק (ברכות דף ס:):
ובן עוד בכמה דוכתי בש"ס
ולשון בשעת הדחק (דקא)
יש לומר על פי דברי הש"ס

סבה (מה): שאמר רבי שמעון
בן יוחאי (דהוא סתם רבי שמעון
בכל מקום) יכולני לפטר את כל
העולם מן הדין מיום שנברא
העולם עד סופו והאחרון
הכביד בעת סופו של גלות
אדום (שהוא קדם ביאת גואל
אדם במהרה גימינו אמן) שרבי
שמעון בן יוחאי הוא שעמד
בנפשו בגגד מלכי רומי
(אדום) בדאמריגן בשבת,
ועל בן אמר המלך אז שמעון
שגגה יחג, ובפרט בסוף
ימיא איליו באחרית ימי

גלות אדום, וזהו רבי שמעון
בן יוחאי בכחו ובכח הזהר
הקדוש חבורו דיתפרנסון
בדרא בתראה להציל מהבלי
משיח ויפקו מן גלותא בכחו.
ואלו הימים נקראים שעת
הדחק בדונקא (דגלותא)
פתר דונקא פמבאר בזהר
הקדוש, על בן שפיר אמרו
(רכ ברשב"י) גדאי הוא רבי
שמעון לסמוך עליו בשעת
הדחק, שעומד בעודנו
בשעת הדחק הינו בשנים
האלו ועל זכותו אנו סומכין
בגופה. (דברי תורה מהדורא ט'
אות לט).

עדין התקנה פועמת, יש
לנו פר גרוב לפעלה. נפעל
פלנו לביאת המשיח על
ידי הפצה ולמוד של ספרי
הזהר.

מביא הגאון מהרח"א
איסטרוולסה בספרו בן
אברהם (פרשת וישלח דף כ"ג):
המדפס ספרים מפומנו
להוציא לאור תורה, זוכה
ויושב במחצת התלמידי
חכמים מחברי הספרים,
שהרי על ידו יצא החבור
לעולם, ותרבה הדעת בכל
יא

מעשיו, ולפתע ירים ידו ויראה באצבעו.
 כלם ירימו עיניהם בפליאה ויביטו במחזה,
 אז ישמיע מלך המשיח את קולו ויאמר,
 בהפנותו אצבעו על יהודי מסים: "בזכותך
 הגעתי, לך יש חלק בגאולת העם." כך יראה
 על כל יהודי ויהודי שפעל למען ביאתו.
 הלואי שנוקה להיות מן הזוכים
 המאשרים, שהמשיח בכבודו ובעצמו יעיד
 עלינו - "בזכותך הגעתי".

על כן ערו והתעוררו להעיר את העולם
 באור העליון, פי באורך גראף אור למשך
 חסד על הפלל ועל הפרט, "אור חדש על
 ציון תאיר ונוקה במהרה לאור" אמון.
 בזכותיה דבר יוחאי עגנו!

עת, ואלו היה גנוז למקצועות המושגן
 בירקתים, לא היו לומדים בו.
 והנה אמרו חכמינו זכרונם לברכה
 במסכת יבמות (דף צ"ו): **שפתותיו דוקבות**
וכו' כדאיתא שם, ולפי זה הגורם שיהיה
החכם חי אחריו מותו, גם הוא זוכה ויושב
במחצתו, שהרי הוא גרם להחיותו, ואין
ספק לשהוא בא לעולם הבא, החכם בעצמו
עם סיעת מרחמוהי יוצאין לקראתו לקבל
פניו.

לקראת יום ההולוא דרשב"י נותן
 "מפעל הזהר העולמי" את הזכות לכל אחד
 להיות ממוצי הרבים "להוציא לאור תורה",
 5-8 ש בלבד, מחיר עלות להדפסת ספר
 בודד. ובנדאי תפקדו בכל דבר ישועה
 ורחמים, בגרפת הצלחה ורפואה או
 לע"ג, וכל המרבה הרי זה משבח.
 התבטא פעם צדיק ואמר: בבוא
 מלך המשיח, עם ישראל נקבצו ובאו
 לה, ופליטת העם ששים ושמהים.
 בעת הזו יתבונן מלך המשיח בעניו
 הטהורות, יבחו כל אחד ואחד לפי

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
 ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזהר העולמי"
 רחוב נחל לכיש 24/8 - רמת בית שמש ארץ ישראל
 טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

בס"ד

הַבִּיאוּ בְרָכָה אֶל בֵּיתְכֶם

- לְמַדוּ וְהַפִּיצוּ אֶת הַזֵּהָר הַקָּדוֹשׁ -

וְתִזְכְּרוּ לְהַבְטִיחוֹת הַגְּדוֹלוֹת שֶׁל הַרְשֵׁב"י הַקָּדוֹשׁ (זֵהָר תְּרוּמָה קכ"ח:)

תָּנוּ ע"ז לְאֱלֹקִים

סֵט זֵהָר בְּמַחִיר מְסֻבָּסָד 77 ש"ח בְּלִבָּד

הַזְדַּרְזוּ הַמְּלֵאֵי אוֹזֵל!

ניתן לרכוש בחנות "מלכות דוד" רח' השומר 74 בני ברק
או ב"מפעל הזֵהָר העולמי" רח' נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

אמר משה רבינו לרשב"י: "בהאי חיבורא דילך דאיהו ספר הזֵהָר... ובגין דעתידין ישראל למטעם מאילנא דחיי, דאיהו ספר הזֵהָר, יפקון ביה מן גלותא ברחמי" ויתקיים בהון ד' בדד ינחנו ואין עמו אל נכר (דברים לב, יב) פרוש: משום שעתידים ישראל לטעום מאילן החיים שהוא ספר הזֵהָר, על ידו יצאו מן הגלות ברחמים, ויתקיים בנו הפסוק שהשם יוציאנו מן הגלות בלי קטרוג. (רעיא מהימנא פרשת נשא דף קכד:)

ספר
תקוני
הזהר
מנקד
דף היומי

מחולק ל-354
ימות השנה
חלק א'
תשרי - אדר

ספר
תקוני
הזהר

מנקד
דף היומי
א

מחולק
ל-354
ימות השנה
חלק א'
תשרי - אדר

בואו ושללו חלק בהפצת הזוהר הקדוש

הימים הברוקים איידיד! ארוזיק ומרעב אבר מ'זופד! אמתופד! אמתופד!
לאימו ביום פפאלברג וכדומה..

ניתן לרכוש בחנות "מלכות דוד" רח' השומר 74 בני ברק
או ב"מפעל הזוהר העולמי" רח' נחל לייש 24/8 רמת בית שמש
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

ספר
פּתח
הזהר
מנקד

חלק א'

בו נמסרה 2 עיתוני "אור הזהר"
1-12

שיטתו לאור על ידי
"מפעל הזהר העולמי"
מיל"ג בנמטר תשס"ט
עוד כספול תשי"ע

"יבמין דעתידיו ישראל למשעם מאילנא דחיי,
דאידו דאי ספרי תהרי,
תקון כזה מן מליתא ברהמי".
(רבינא נחמינא פרשת נשא)

ימא לאור ל"ג כעומר תשי"ע לס"ק
בית שמש

0722-990044

ניתן לשמוע שיעורים בדה היומי של:

- תיקוני זוהר,
- זוהר הקדוש,
- ספרי קבלה,
- ובזוהר היומי של החוק לישראל

בקרוב יתווספו עוד ועוד שיעורים

טעמו וראו כי טוב!!!

הרוצה לזכות הרבים בפרסום שיעורים שנאמרו ברבים, נא ליצור קשר:

0548-436784 או בפקס 02-9951300

קול הזוהר 0722-990044

קול הזוהר נשמע בארצינו

לקנות הספרים במחיר מסובסד:

**אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק**

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300